

“Individuos que no han sido nunca nada”

EL CIRC DE LA FAMÍLIA BRUNETTI

Envieu les vostres perles a circbrunetti@eltemps.net

La setmana passada vàrem poder descobrir dos aspectes poc coneguts de l'univers cavernari. El primer, la seva escassa simpatia per la monarquia espanyola; el segon, que –contra tot pronòstic– hi ha punts en què podem acabar compartint opinions amb els cosins Brunetti. Aquesta setmana no anem pel mateix camí, sinó tot el contrari. Ho avisem així d'entrada perquè quan llegiu frases que citarem avui, com ara **“la política se ha convertido en la única carrera de muchos individuos que no han sido nunca nada en la vida civil”**, no us espanteu pensant que ja torneu a coincidir amb el pensament d'aquests amants de l'“ultraretro”.

La frase l'ha dita **Fray Josepho**, un col·laborador fix de **La linterna** de **César Vidal**, que s'emet a la **COPE**. No sé si el recordeu, és aquell rar exemplar que intenta fer humor des de les files Brunetti. No n'hi ha gaires com ell, ni a nosaltres ens ha fet mai gens de gràcia, però ell ho intenta. Habitualment, les “gràcies” les fa en vers, que –es veu– encara els fa riure més.

Aquesta setmana passada, un cop el president Maragall va haver acabat d'esfullar la seva margarida de la reelecció (o li la van haver acabat d'esfullar) **Fray Josepho**, sempre atent a l'actualitat, es va abraonar ràpidament sobre **José Montilla** –digues-li oportunista– i, després d'etzibar-li unes quantes floretes, com la frase que hem citat abans, li va dedicar el següent vers:

“¿Quién no es mas por más que trepe?

Pepe.

¿Quién al hablar trastabilla?

Montilla.

¿Quién ya no se bachillera?

Aguilera.

Y de ninguna manera

-pues tiene el rostro granítico-

volverá a ser lo que era

antes de hacerse político

Pepe Montilla Aguilera.”

En acabar, el tal Fray Josepho reflexionava que aquest no és el primer “treball” que li dedica a l'actual ministre d'Indústria i, per evitar malentesos, afegeia:

“Segundo ovillejo que le dedico a este personaje, por cierto. Que nadie vaya a entenderlo, dicho sea de paso, como un apoyo a Pasqual Maragall: ¡nada más lejos de mi intención!”

Us n'heu adonat? Un *ovillejo*!!! Segur que no recordàveu ni que això existia! Permeteu que us refresquem la memòria. Segons les nostres cerques un *ovillejo* és: “Una estrofa de deu versos, generalment d'art menor, que va gaudir de popularitat entre els segles XVI i XVIII”.

Sempre tan moderns ells. És curiós que les formes que els agraden als Brunetii són les que agradaven entre els segles XVI i XVIII. M'hi jugo un peix que, posats a afinar, el període precís de les seves preferències està entre el 25 d'abril de 1707 i l'11 de setembre de 1714. Segur que guanyo!

Lluís Montserrat

Col·labora amb nosaltres i guanya el llibre de la família Brunetti

Cada setmana regalarem el llibre *El circ de la família Brunetti* a la millor troballa. Feu arribar les vostres perles a circbrunetti@eltemps.net (en qualsevol format: vídeo, text o arxiu sonor) o, per fax, al 932 384 263, amb les dades de la “troballa” (mitjà, data, secció, programa, autor...).

El PSIB posa rumb a les eleccions

El PSIB-PSOE posa tota la maquinària a punt per a les eleccions de 2007.

MIQUEL PAYERAS

Just després que el Parlament balear aprovés la reforma de l'Estatut de les Illes, el passat 13 de juny, el PSIB-PSOE reuní el seu consell polític, el dia 17, amb l'objectiu de posar el partit en tensió preelectoral. D'una banda, els socialistes intentaràn treure profit de la reforma estatutària. De l'altra, durant l'estiu s'aniran fent els passos necessaris perquè al setembre tota l'organització estigui a punt per a la llarga campanya fins a les eleccions de 2007 i, en aquest sentit, haurà de prendre dues grans decisions: la persona que encapçalà la candidatura a Palma, ja que la capital és la principal aposta estratègica, i si manté o no els pactes unitaris progressistes d'Eivissa i de Formentera.

Estatut. Una part de la cúpula socialista tenia ganes de plantar-se davant

Jaume Matas i el PP i optar per l'abstenció en la votació de la reforma de l'Estatut. Les diferències amb els conservadors eren importants i haurien justificat de sobres la posició abstencionista. Però eren conscients que la direcció a Madrid volia tenir un altre estatut pactat amb el PP per poder desfer l'estratègia de Mariano Rajoy. I, a més, algunes persones de la cúpula balear desitjaven que s'aprovés la reforma perquè, segons manifestà una d'elles a aquest setmanari, "un partit de govern no es pot abstenir". Al final s'imposà la moderació i intentar fer de la necessitat virtut. O sigui, girar la truita. Votaren a favor i ara intentaràn llevar a Matas i al PP el rèdit d'haver aprovat la reforma. "Hem de ser capaços d'explicar que totes les coses bones que té el nou Estatut és gràcies a Zapatero, a nosaltres", explicà la mateixa font anteriorment citada.

Els pactes pitiüsos. La situació del PSIB-PSOE a les Pitiüses és molt complicada. Ho prova el fet que la direcció socialista donava per impossible fa només un parell de mesos reeditar el Pacte Progressista (Pacte) d'Eivissa i la Coordinadora d'Organitzacions Progressistes (COP) de Formentera. I ara, en canvi, si més no accepta la possibilitat de negociar amb EU, ERC i ENE algun tipus de coalició. No hi ha res decidit. Es debat entre el dubte de presentar-se tots sols, cosa que els permetria avançar, però no saben segur si prou per evitar la majoria absoluta del PP, o d'optar per la convergència amb la resta de l'esquerra per tal de batre més fàcilment els conservadors.

En principi, els socialistes balears apostaven clarament per la marca pròpia en exclusiva, i per això tot indicava que refusaria les coalicions preelectorals. Segons Francesc Antich, la marca PSOE per si sola assegura a Eivissa un nivell de vot percentualment semblant a l'estatal. Des d'aquest punt de vista, els socialistes analitzaven que seria millor anar sols a les urnes i, després de les eleccions, si els resultats ho permeten, fer una aliança postelectoral amb tota la seva esquerra: EU, ERC i ENE. El problema, però, és que, com que Eivissa és una circumscripció tan petita, dues candidatures progressistes enfront d'una sola conservadora donarien al

PP un gran avantatge, per la simple aplicació de la llei d'Hondt. D'aquí els dubtes socialistes. "No hi ha res decidit, hem de fer molts de comptes, però ho decidirem abans de l'octubre", diu Antich.

El mateix passa a Formentera amb la COP. El PSIB es debat entre mantenir-la o bé presentar-se sol. Fins que defineixi la seva posició final, intensifica els contactes amb els independents locals amb què ara fa un any pactà en l'únic ajuntament de la petita illa, Sant Francesc Xavier. Es tracta d'un grup ben peculiar liderat per un personatge anomenat Cándido Valladolid. Alguns entorns de la direcció socialista deixen entendre, a Palma, que ja consideren assegurat un pacte amb Valladolid per a les eleccions autonòmiques. Antich, de fet, ha visitat recentment en diverses ocasions l'illa per reunir-se amb Valladolid.

En definitiva, el futur dels pactes pitiüsos és molt confús. Aquest estiu serà decisiu. Al setembre o, a tot estirar, a l'octubre es coneixerà la decisió final. Una de les opcions que es planteja el PSIB és oferir a EU, ERC i ENE reeditar els dos pactes, però amb un nom que permeti marcar clarament el perfil socialista. Es tractaria de quelcom semblant a "PSOE-Pacte" i "PSOE-COP". Els altres partits ja saben que podria ser aquesta l'oferta. I no els agrada. De fet, ja han conversat per mirar de poder establir una aliança conjunta, al marge del PSOE, per presentar-se a les eleccions. Si així fos, la persona que encapçalés la candidatura podria ser Fanny Tur, exconsellera del Pacte i avui la cara més visible de les mobilitzacions contra les autopistes.

Palma, la gran aposta. La preocupació i ocupació màxima d'Antich i de la resta de dirigents del PSIB, i del PSOE a Madrid, és Palma. A l'agenda tenen assenyalada una feina immediata: que el juliol es pugui anunciar qui serà la persona que encapçalà la candidatura municipal. Des de fa mesos Antich treballa amb la idea de poder fer l'anunci abans de les vacances per tal que al setembre la maquinària electoral del partit pugui començar a treballar a Palma amb la persona designada al capdavant. En l'estratègia general socialista la capital balear esdevé un ob-

El PSIB-PSOE, sota el lideratge de Francesc Antich (a la foto, durant una conferència de premsa a la seu socialista), ha posat en marxa la maquinària electoral per al 2007.

L'Ajuntament de Palma (a la foto) és el gran objectiu estratègic del PSIB-PSOE per a les eleccions de 2007.

jectiu fonamental. Consideren que si assolixen una bona candidatura municipal, i eviten les guerres internes tradicionals, disposaran d'opcions segures d'incrementar molt el vot local i autonòmic. És a dir, que tindrien a l'abast no solament l'alcaldia –mitjançant pactes postelectorals– sinó el poder evitar la majoria absoluta a Mallorca del PP.

Per entendre l'estratègia del PSIB cal tenir en compte que el pes de Palma representa quasi el 50% del cens de votants autonòmics de Mallorca. El 2003

tenien dret a vot a la capital 266.134 persones, de les 538.397 que formaven el cens autonòmic mallorquí: és a dir el 49,4%. A més, com que el doble vot –diferent a les eleccions municipals i autonòmiques– és gairebé inapreciable, resulta fonamental que la candidatura local sigui bona, engrescadora i, de la mà de l'autonòmica, arrossegui els màxims sufragis cap al Consell i Parlament. Només així evitarien que els conservadors passessin de 16 escons per l'illa als 17 que els donarien la ma-

joria absoluta en el Consell mallorquí i que els posaria francament a l'abast la seva continuïtat en el Govern.

El problema amb què s'ha trobat Antich a l'hora de catapultar la candidatura a Palma és la guerra sorda interna. En efecte, entorn de la persona que haurà d'afrontar la responsabilitat d'optar a l'alcaldia s'han desfermat tot tipus de moviments tàctics amb vista al futur congrés del partit. En aquests moments tot indica que la preferida de la direcció de Madrid, o si més no d'una part, així com també d'una porció de la direcció balear, inclòs Antich, és Aina Calvo. Fou elegida diputada balear el 2003, càrrec que abandonà el maig de 2004 per passar a ser sotsdirectora de Cooperació i Promoció Cultural Exterior del ministeri d'Afers Estrangers. Però un sector del PSIB no la vol i ha maniobrat tot el que ha pogut per guanyar temps amb la intenció de forçar unes primàries o que pugui sorgir un altre candidat amb opcions reals. A hores d'ara sembla que Calvo continua essent la persona amb més possibilitats. Però si més no els seus crítics han aconseguit ajornar l'anunci durant mesos. La fita és ara, d'acord amb el compromís d'Antich, anunciar la candidatura en qualsevol moment a partir d'aquesta setmana i fins a l'inici de vacances.

Miquel Payeras

Una de tantes

Jo tampoc t'espere

Cal veure la que s'està formant amb la visita de Ratzinger. El PP està tirant la casa per la finestra. Aquest matí he trucat al telèfon d'Informació de la Generalitat per fer una consulta i he descobert que, si volia informació sobre la Trobada de les Famílies havia de polsar l'1, i si sol·licitava informació sobre altres temes relacionats amb la Generalitat i els serveis als ciutadans/es, és a dir, tot el que afecta milions de persones al País Valencià, havia de polsar el 2. Reconec que m'he indignat. Però és evident que aquesta anècdota il·lustra molt bé que l'única cosa que importa a Camps i al seu equip, en absolut defensors de l'estat laic i aconfessional, és el gran míting de campanya que iniciaran amb els diners de tots/es els ciutadans/es, aprofitant la visita de Benet XVI. Fins els que

es proclamen catòlics estan indignats amb el balafament i les molèsties que causaran a la ciutadania de manera indiscriminada. Es parla de supressió d'exàmens, de proves de les oposicions, tancament dels jutjats, a més del trànsit ja impossible algunes setmanes abans de l'esdeveniment. L'absurditat ha arribat fins al punt que un portaveu eclesiàstic ha qualificat de "provocació" que en la contornada de la basílica es convoque una concentració de gais, lesbianes, transsexuals... Serà possible que no coneguen que cada any se celebra "El dia de l'orgull gai"? La cosa seria per fer rialles si no ens costara moltíssim. Açò serà com els comptes del Gran Capità. El pitjor serà que, a més, em sentiré insultada per formar part de les centenars de milers de persones que defensen altres valors i altres formes d'afecte i de relació interpersonal. Mentrestant, Camps i Zapatero pugnen per fer-se fotos amb el pontífex. Quina barbaritat!

Glòria Marcos